

Δ. ΒΑΣΙΚΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΗΓΑΖΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΑΡΤΗ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ο Χάρτης θεμελιωδών δικαιωμάτων περιλαμβάνει 54 Άρθρα, που κατανέμονται σε 7 Κεφάλαια.

Κεφ. I: Αξιοπρέπεια (δικαίωμα στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια, δικαίωμα στη ζωή, δικαίωμα στην ακεραιότητα του προσώπου, απαγόρευση των βασανιστηρίων και των απάνθρωπων εξευτελιστικών ποινών ή μεταχείρισης, απαγόρευση της δουλείας και της καταναγκαστικής εργασίας).

Κεφ. II: Ελευθερία (δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια, σεβασμός της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, δικαίωμα γάμου και δικαίωμα δημιουργίας οικογένειας, ελευθερία σκέψης συνείδησης, θρησκείας, έκφρασης και πληροφόρησης, ελευθερία του συνέρχεσθαι και συνεταιρίζεσθαι, δικαίωμα εκπαίδευσης, επαγγελματική ελευθερία και δικαίωμα στην εργασία, ελευθερία ίδρυσης επιχείρησης, δικαίωμα ιδιοκτησίας, δικαίωμα ασύλου, προστασία σε περίπτωση απομάκρυνσης, επαναπροώθησης και επιστροφής στη χώρα καταγωγής).

Κεφ. III: Ισότητα (ισότητα έναντι του νόμου, μη διάκριση, πολιτισμική, θρησκευτική και γλωσσική πολυμορφία, ισότητα ανδρών και γυναικών, δικαιώματα του παιδιού, δικαιώματα των ηλικιωμένων, ένταξη των ατόμων με ειδικές ανάγκες).

Κεφ. IV: Αλληλεγγύη (δικαίωμα στην πληροφόρηση και στη διαβούλευση με τους εργαζομένους, δικαίωμα διαπραγματεύσεων και συλλογικών ενεργειών, δικαίωμα πρόσβασης στις υπηρεσίες ευρέσεως εργασίας, προστασία έναντι αδικαιολόγητης απόλυσης, δίκαιοι και ισότιμοι όροι εργασίας, απαγόρευση της εργασίας των παιδιών και προστασία των εργαζόμενων νέων και της οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής, κοινωνική ασφάλεια και αρωγή, προστασία της υγείας, προστασία του περιβάλλοντος, προστασία των καταναλωτών).

Κεφ. V: Ιθαγένεια (δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι, δικαίωμα χρηστής διαχείρισης, δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα, δικαίωμα αναφοράς, ελεύθερη κυκλοφορία και διαμονή, διπλωματική και προξενική προστασία).

Κεφ. VI: Δικαιοσύνη (δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου Δικαστηρίου, τεκμήριο αθωότητας και δικαιώματα υπεράσπισης, αργές νομιμότητας και αναλογικότητας αξιόποινων πράξεων και ποινών, δικαίωμα προσώπου να μην δικάζεται ή να μην τιμωρείται ποινικά δύο φορές για την ίδια αξιόποινή πράξη).

Κεφ. VII: Γενικές Διατάξεις.

«Διαφωνώ με ό,τι λες, αλλά θα υπερασπιστώ μέχρι θανάτου το δικαίωμά σου να το λες».

Βολταίρος (1694-1778), Γάλλος φιλόσοφος και συγγραφέας

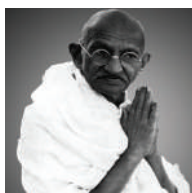
«Πιστεύω πως ο μοναδικός τρόπος για να προστατέψω τα δικαιώματά μου είναι να προστατέψω τα δικαιώματα των άλλων».

Ντουάιτ Αϊζενχάουερ (1890-1969), Αμερικανός στρατηγός και Πρόεδρος Η.Π.Α.

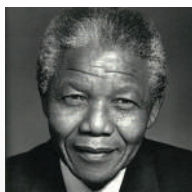
«Έχω ένα όνειρο, ότι τα τέσσερα μικρά παιδιά μου θα ζουν μια μέρα σε ένα Έθνος όπου δεν θα κριθούν από το χρώμα του δέρματός τους, αλλά από το περιεχόμενο του χαρακτήρα τους».

Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ (1929 - 1968), Αμερικανός ιερέας, ακτιβιστής και βραβευμένος με Νόμπελ Ειρήνης

«Η χρήση βίας μπορεί να φαίνεται καμιά φορά ότι κάνει καλό, το καλό αυτό όμως είναι προσωρινό, ενώ το κακό που προξενεί είναι μόνιμο».

Μαχάτμα Γκάντι (1869-1948), Ινδός πολιτικός, δικηγόρος, φιλόσοφος, ακτιβιστής

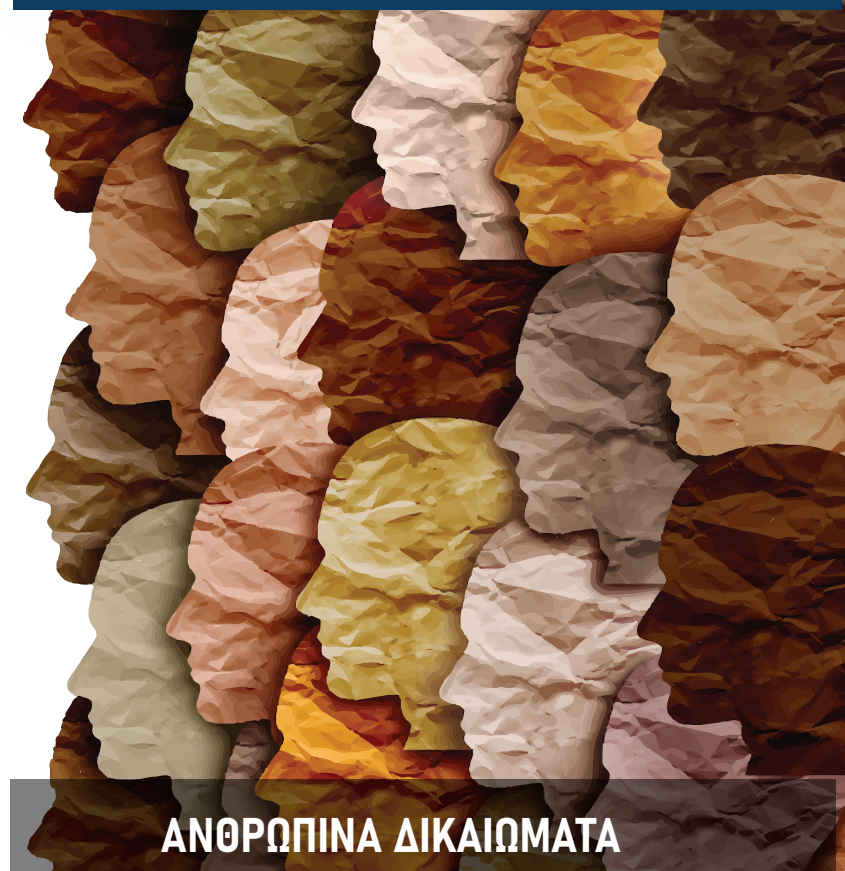

«Το να είσαι ελεύθερος δεν σημαίνει απλώς να σπάζεις τις αλυσίδες σου, αλλά το να ζεις με τρόπο που να σεβεται και να υποστηρίζει την ελευθερία των άλλων».

Νέλσον Μαντέλα (1918-2013), Νοτιοαφρικανός πολιτικός και Πρόεδρος, βραβευμένος με Νόμπελ Ειρήνης

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Για μια πιο ασφαλή κοινωνία

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

«...η προοπτική ενός κόσμου, όπου οι άνθρωποι θα είναι ελεύθεροι να μιλούν και να πιστεύουν, λυτρωμένοι από τον τρόμο και την αθλιότητα, έχει διακηρυχθεί ως η πιο υψηλή επιδίωξη του ανθρώπου ».

Από το προοίμιο της Οικουμενικής Διακήρυξης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (1948)

Α. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν ηθικές αρχές που θέτουν συγκεκριμένα πρότυπα ανθρώπινης συμπεριφοράς και συνοδεύουν τον άνθρωπο από τη στιγμή της γέννησης του. Είναι οικουμενικά και αναλλοίωτα και δεν μπορούν να αφαιρεθούν ή να περιοριστούν, εκτός εκεί όπου ο Νόμος ορίζει.

Η θεμελίωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελεί εξέλιξη μιας παράδοσης μεγαλύτερης των 2,500 ετών.

539 π.Χ.: Ο Κύλινδρος του Κύρου – Αναγνωρίζεται ως η πρώτη διακήρυξη ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ο Κύρος ο Μέγας, ο πρώτος βασιλιάς της Περσίας ελευθέρωσε τους σκλάβους, διακήρυξε ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα να επιλέξουν τη θρησκεία τους και καθιέρωσε, μεταξύ άλλων, τη φυλετική ισότητα. Οι αποφάσεις του Κύρου, είναι εξαιρετικά σημαντικές για την ανθρωπότητα, καθότι θεωρούνται ως ο πρώτος χάρτης ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον κόσμο.

1215: Η Μάγκνα Κάρτα – Το 1215, ο Βασιλιάς Ιωάννης της Αγγλίας παραβίασε ορισμένους αρχαίους νόμους και έθιμα, που αποτελούσαν έως τότε τη βάση για τη διακυβέρνηση της Αγγλίας. Μετά από εξέγερση ευγενών, υπέγραψε τη Μάγκνα Κάρτα (τον Μεγάλο Χάρτη), ένα έγγραφο που τον εξανάγκαζε να σέβεται ορισμένα δικαιώματα. Μεταξύ αυτών ήταν, το δικαίωμα όλων των ελεύθερων πολιτών να διατηρούν και να κληρονομούν περιουσία και να προστατεύονται από την υπερβολική φορολογία. Παράλληλα, καθιέρωνε αρχές νόμιμων διαδικασιών και την ισότητα ενώπιον του Νόμου.

1628: Η Αναφορά Δικαίου – Δημιουργήθηκε από τον Άγγλο Σερ Έντουαρντ Κόουκ και στηριζόταν, μεταξύ άλλων, σε αρχές όπως: μη επιβολή φόρων χωρίς τη συναίνεση του Κοινοβουλίου, μη φυλάκιση υπηκόων χωρίς αποδείξεις, μη χρησιμοποίηση του Στρατιωτικού Νόμου εν καιρώ ειρήνης.

1776: Η Διακήρυξη Ανεξαρτησίας των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής – Δίνει έμφαση στα ατομικά δικαιώματα και στο δικαίωμα στην επανάσταση. Αυτές οι ιδέες υποστηρίχτηκαν ευρύτατα από τους Αμερικανούς και διαδόθηκαν διεθνώς, επηρεάζοντας ιδιαίτερα τη Γαλλική Επανάσταση.

Β. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

1789: Η Διακήρυξη των Δικαιωμάτων και του Πολίτη – Αποτελεί το αποτέλεσμα της κατάργησης της Γαλλικής μοναρχίας και της εγκαθίδρυσης της Δημοκρατίας. Δηλώνει ότι πρέπει να εγγυώνται σε όλους τους πολίτες τα δικαιώματα της ελευθερίας, της περιουσίας, της ασφάλειας, της ελευθερίας του τύπου, της αντίστασης κατά της καταπίεσης, της θρησκείας.

1791: Η Αμερικανική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Πολίτη – Ψηφίστηκε από το Κογκρέσο και προασπίζει την ελευθερία του λόγου, την ελευθερία στη θρησκεία, το δικαίωμα του συνέρχεσθαι και το δικαίωμα της αναφοράς στις Αρχές. Επίσης, απαγορεύει την αδικαιολόγητη έρευνα και σύλληψη, τις σκληρές και ασυνήθιστες τιμωρίες και την αυτο-ενοχοποίηση κατόπιν πίεσης.

1864: Η Πρώτη Συνθήκη της Γενεύης – Το 1864, αρκετές Ευρωπαϊκές χώρες και πολλές αμερικανικές Πολιτείες παρέστησαν σε μια συνέλευση στη Γενεύη, με σκοπό την υιοθέτηση μιας συνθήκης για την ανθρωπιστική διαχείριση των τραυματιών πολέμου. Η Συνθήκη συνδέεται με την ίδρυση της Διεθνούς Επιτροπής του Ερυθρού Σταυρού.

1945: Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών – Ο απόηχος των συνεπειών του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου ήταν εκατομμύρια άνθρωποι νεκροί, άστεγοι ή να λιμοκτονούν. Τον Απρίλιο του 1945, εκπρόσωποι πενήντα χωρών συναντήθηκαν στο Σαν Φρανσίσκο γεμάτοι αισιοδοξία και ελπίδα. Σκοπός της Διάσκεψης ήταν η σύσταση διεθνούς σώματος για την προώθηση της ειρήνης και την αποτροπή μελλοντικών πολέμων. Τα ιδανικά του Οργανισμού διατυπώθηκαν στο προοίμιο του προτεινόμενου χάρτη του: «Εμείς, οι λαοί των Ηνωμένων Εθνών, είμαστε αποφασισμένοι να σώσουμε τις μελλοντικές γενιές από τη μάστιγα του πολέμου, η οποία δυο φορές στο διάστημα της ζωής μας επέφερε ανεπίτευτη θλίψη στο ανθρώπινο γένος». Ο Χάρτης του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών τέθηκε σε ισχύ στις 24 Οκτωβρίου 1945, μια ημερομηνία που αποτελεί ορόσημο διεθνώς.

Γ. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

1948: Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων – Αποτελεί το πρώτο καταστατικό με τα τριάντα (30) θεμελιώδη δικαιώματα που έχει κάθε ανθρώπινο ον.

1950: Η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου – Διεθνής Συνθήκη για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών δικαιωμάτων, στην οποία συμμετέχουν 47 χώρες του Συμβουλίου της Ευρώπης. Τα Κράτη που έχουν επικυρώσει τη Σύμβαση αναγνωρίζουν και εγγυώνται τα δικαιώματα που περιλαμβάνονται σε αυτήν, όχι μόνο των υπηκόων τους αλλά και κάθε προσώπου που βρίσκεται στη δικαιοδοσία τους. Η Σύμβαση προνοεί την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

1959: Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων – Ιδρύθηκε βάσει του Άρθρου 19 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και είναι αρμόδιο για ατομικές ή κρατικές προσφυγές, κατά παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, βάσει της Σύμβασης. Οι αποφάσεις του ΕΔΑΔ είναι δεσμευτικές για τα συμβαλλόμενα Κράτη.

2000: Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε. – Καθιερώνει μία σειρά προσωπικών, αστικών, πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών και μόνιμων κατοίκων της Ε.Ε.. Η ανακήρυξη του Χάρτη έγινε επίσημα το έτος 2000, στη Νίκαια, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή. Ο Χάρτης είναι νομικά δεσμευτικός βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας (Δεκέμβριος 2009) και διαθέτει την ίδια νομική ισχύ με τις Συνθήκες της Ε.Ε..